

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ANN

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
 ΚΟΥΣΑ τὰ πάντα! εἰτε ἡ Αἰκατερίνη, εἰζόν-
 τας συγχρόνως ἓνα βλέμμα στὴν ὑπογραφή
 τοῦ γιου τῆς.

— Λοιπὸν εἶνε ἀληθινὰ ἡ ὑπογραφή τοῦ
 βασιλέως αὐτῆ; ψέλλισε ὁ Μωρεβέρ.

Καὶ στὸ καταρατικὸ γνήριμο τῆς βασιλο-
 υῆτορος πρόσθεσε :

— Τί πρέπει γὰ κάμω, Μεγαλειότατε ;

— Νὰ ὑπακούσῃς ! Ἐγὼ τὴν ἄρᾳ θὰ τρέξω
 στὸ Λούβρο καὶ θὰ διορθώσω τὰ πάντα. Θὰ
 κανονιστοῦν τὰ πράγματα, ὅπως θέλωμε, καὶ
 σοῦ σιτισθῶ γὰ μὲνης ἡσυχος. Ὅπως καὶ νὰ
 νὰ, οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι θὰ βρίσκονται στὴ
 διάθεσί του. Ἐνωπιότερξ ὅμως σὰς συμβουλεύω νὰ μὴ
 μείνετε στὸ Παρίσι. Ἐχετε κάμει μεγάλο λάθος νὰ μὴ
 σκοτώσατε τὸ ναύαρχο. Ἄν πιστήτε, εἰστε χαμένοι γὰ
 πάντα. Σὰς τὸ λέω ἀπὸ τώρα. Προσέξτετε λοιπὸν...

Ὁ Μωρεβέρ ὅμως προσησθάνοταν, ὅτι ὁ Ζάν Παρτα-
 γιάν ἐπρόκειτο νὰ τοῦ ξεφύγῃ. Καὶ εἶχε ἀπόρασι νὰ τὸν
 ἐνδιωκθῆ με κάθε τρόπο, θυσιάζοντας ἀκόμα καὶ τὴ ζωὴ
 του.

Μὲ τὴν πεποίθησι λοιπὸν, ὅτι ἡ Αἰκατερίνη εἶχε τὴν
 ἀνάγκη του, τῆς ἀποκρίθηκε :

— Μεγαλειότατη ! Νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπομα-
 κρινθῶ ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ποῖός θὰ μὲ ὑπομαστῆ γὰ τὴ
 δολοφονία τοῦ Κολινά ;

— Ἀπατάσθε ! τοῦ φώναξε ἡ βασιλομήτωρ, σφίγγοντας δυνατὰ
 τὸ μπράτσι του. Τὸ μεγάλο σας λάθος δὲν εἶνε, ὅτι πυροβολήσατε

τὸν Κολινά, ἀλλ' ὅτι δὲν
 τὸν ἐσκοτώσατε. Ποῖός ξε-
 ρεῖ ὅμως... Μπορεῖ αὐτὸ νὰ
 βγῇ σὲ καλὸ. Γι' αὐτὸ καὶ
 σὰς συγχωρῶ γὰ τὴν ἀπο-
 τιχία σας. Ὑπακούστε με
 λοιπὸν καὶ φύγετε ἀπ' τὸ
 Παρίσι. Θὰ ἐπιστρέψετε
 μετὰ ὀχτὼ μέρους, ὅταν θὰ
 σὰς ἀνακοινώσω τὴς διατα-
 γές του.

— Σὰς ὑπακούω, Μεγα-
 λειότατη ! ἀποκρίθηκε ὁ Μο-
 ρεβέρ καὶ ὑποκλίθηκε πρὶν
 φύγει.

Καθὼς ἔφευγε, ἔφερε
 μέσα του :

— Θὰ νοικιάσω ἓνα δω-
 μάτιο κοντὰ στὸ Τάμπλ καὶ
 θὰ βγαίνω ἔξω μόνω τῆ
 νύχτα...

Μετὰ τὴν παραπάνω συ-
 νομιλία, ἡ βασιλομήτωρ τρά-
 βηξε γὰ τὸ Λούβρο.

***

Ἄς ἰδοῦμε τώρα μὲ τί
 τρόπο ἡ Μαρία Τουσέ κα-
 τέρθηκε νὰ ἀναβληθῇ τὸ
 μαρτύριω τῶν Παρταγιάν.

Ἐκεῖνη τὴ νύχτα, ὁ Κάρολος Θ' βρισκόταν σὲ μεγάλη νευρικὴ
 διέγερσι καὶ δὲν μποροῦσε νὰ πλαγιάσῃ. Σηκώθηκε λοιπὸν, ντύθηκε
 καὶ τράβηξε γὰ τὸ σπίτι τῆς ἀγαπημένης του Μαρίας Τουσέ.

Φτάνοντας ἐκεῖ, μπῆκε στὸ διαμέρισμα τῆς εἰνούμενης του καὶ
 σταμάτησε μπρὸς στὴν πόρτα τοῦ κοιτῶνος τῆς, ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴν
 ὀραία εἰκόνα τοῦ παρουσιαζόμενου μπρὸς τὰ μάτια του.

Ἡ ὀραία ἐκεῖνη νέα, ἀτημέλητη καὶ γι' αὐτὸ πὸ πολὺ χαριτω-
 μένη, κρατοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ γυνὸ καὶ χιονόλευκω στήθος τῆς ἓνα
 μικρὸ ἀγγελολοῦδι, τὸ ὅποιο βίβριαν. Σὲ λίγο τὸ μωρὸ χόρτασε καὶ
 ἀποκοιμήθηκε καὶ ἡ μητέρα του σηκώθηκε καὶ τὸ ἔφερε στὴν κούνια
 του.

Τότε ὁ Κάρολος προχώρησε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος καὶ σκέπασε μὲ
 τὰ χεῖρα του τὰ μάτια τῆς νεαρῆς μητέρας, γελώντας συγχρόνως
 γὰ τὸ ἀστεῖο του αὐτὸ. Ἡ Μαρία τὸν ἐγνώρισε βέβαια ἀμέσως,
 ἀλλὰ θέλοντας ν' ἀστευτικὴ γι' αὐτὴ μὲ τὴ σεμρὰ τῆς, ψιθύρισε :

— Ποῖός εἶνε ; Ἄς πάμει τ' ἀστεῖα του, γιατί θὰ κάμω τὰ
 παραπάνω μου στὸ βασίλει...

— Κάμει τα ! τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Κάρολος. Ἐδῶ εἶνε ὁ βασιλεὺς...

Ἡ Μαρία τὸν ἀγκάλιασε ἀμέσως, τὸν φίλησε καὶ τοῦ εἶπε :

— Ἀγαπητὴ μου ! Τὸ πρῶτο σου φιλὶ γὰ μένα, τὸ δεύτερο γὰ
 τὸ παιδί σου...

Ὁ Κάρολος ἔσκυψε τότε στὴν κούνια καὶ φίλησε καὶ τὸ μωρὸ.

Κατόπιν ἀποσύσθησαν
 λοῦν.

— Μαρία, τῆς εἶπ
 συγχρότερα ἀπὸ τὰ νεῦ

— Δὲν εἶνε τίποτε,
 νάγκη ἀπὸ ἀνάπαυσι.

— Ναι. Ἀλλὰ ποῦ
 γαληνεύω, Μαρία μου

ἐξθροῦς καὶ συνουῖτε ;

— Ἡσυχόνεσέ τα ἡ
 ἡσυχάσῃς λιγάκι...

Ὁ βασιλεὺς ὅμως
 μοσιές τοῦ ἀποκάλυψε

στὸ τέλος τῆς ἐφανέρω
 βασανιστικῆς ἀνάγκης

Τὴ στιγμῇ αὐτῇ, ὁ

— Πῆγε κούλας ἐν
 τί ὁμολογῆς ἔμαζαν

Μόλις ἡ Μαρία ἄ
 κραιγῇ.

— Τί ἔχεις ; τὴ φ

— Εἰστε, ὅτι θὰ εἶ
 νταγιάν ; ῥώσῃς ἡ

— Ἀκριβῶς. Εἶνε

— Μεγαλειότατε !

— Τί λέξ ; Μήπως

— Ὁχι. Ὁχι, καὶ

ἔσωσαν τὴ ζωὴ !

— Ἀδύνατον !

Ὑποκλίθηκε μπρὸς στὴν Αἰκατερίνη μὲ ὑπερηφάνεια καὶ
 λησε τὸ χεῖρ.

συνέταξε τὸ ἔγγραφο-

— Σὲ ποῖα φινά...

— Στὸ Τάμπλ. Θ-

— Ὁχι, ὅχι, θὰ

ρῶντας γρήγορα τὸ -

Ὁ Κάρολος ξανα-

γὰ νὰ μὴ ἐλευθέρω-

— Ὁ. Κάρολε ! τ

εἶσα καλὸς ! Πόσο

Καὶ ἀμέσως ἔφην-

Ὁ βασιλεὺς, δια-

κοιμῶταν τὸ μωρὸ. Ἐ

μέτωπό του ἓνα ἀνά-

.....

Λίγες στιγμῆς ὅ-

ἀνάπορᾳ τῆς ἡ βα-

ἀναβολὴ τοῦ μαρτυ-

Ἡ θαλαμηπόλος -

Ἄντιστ, οἱ δοῦκες ἱ

στρατάρχης Ταβιν ἱ

περιμεναν τὴς διαταγ-